

DISPUTATIO LOGICA,

De

PROPOSITIONIBUS EXPONIBILIBUS;

Quam
Divinâ providentiâ disponente,
N E C N O N

Amplissimâ Facultate Philosophicâ in Regiâ Aboënsi Academîa consentiente; Prosummo in Philosophiâ gradu ritè consequendo, publico examini modestè sistit:

S U B P R Ä S I D I O

Reverendi & Excellentissimi V I R I,
DN.M. ABRAHAM GEORGII THAUVONII,
Physices & Botan: Professoris publici eximij, Pastoris in
Eundo dignissimi, & Collegij Philof: p. t. Decani Specabilis:
Præceptoris ac Promoteris sui reverenter colendi.

GABRIEL GREG: ARCTOPOLITANUS
F I N L A N D U S.

Disputabitur in Audit: Majori, Anniclo, h.c., LVI.
die 22. Martij, horis ab 8. va matutinis.

A B O Æ,

Excusa à PETRO Hansøn Acad, Typ.

V I R O

Reverendâ dignitate, Eruditione ac virtute conspicuo,

DN.GREGORIO THOMÆ,

Ecclesiarum Björneborgensis & Blszbyensis Pastori at-
tentissimo, Inferioris Satacundiæ Præposito gravissimo; Pa-
renti suo reverenter suspicioendo.

Caterisq;

In inclytâ citerioris Satacundiæ Præpositurâ

V I R I S

Reverendis, Venerabilibus, Doctissimis & Humanissimis

DDD nnn.

P A S T O R I B U S dignissimis:
S A C E L L A N I S vigilantissimis :

E T

C O M M I N I S T R I S laudatissimis:

Fautoribus suis honoratissimis, benefactoribus colendis,
& amicis syncerè amandis,

DISPUTATIONEM hanc **I N A U G U R A L E M** in filialis
obsequij tessera; beneficiorum collatorum gratam meo
memoriam; ulterioremq; sui notitiam ac favorem

submissè

officiosè

&

amicè

D. D. D.

Gabriel Arctopolitanus.

Auspice CHRISTO.

DISPUTATIONIS LOGICÆ
PROPOSITIONIBUS EXPOΝIBILIBUS

Thesis Prima.

Exponibilis Enunciatio est, que ob suam difficultatem ex certis particulis ornam expositione indiget. v. g. Pater solus est verus Deus: Non sola B.O. salvant: Nemo venit ad Filium nisi Pater traxerit eum: Christo quanto filius hominis data est potestas et auctoritas Nulla scientia humana nos magis certificat de divinitate Christi, quam Magia & Cabala. Hæ & similes enunciationes Exponibiles dicuntur, quod obscuræ sint & expositionis egeant.

II. Est autem enunciatio Exponibilis vel *Exclusiva*; vel *Exceptiva*; vel *Limitativa*; vel deniq; *Comparativa*. Quarum naturam, pro ratione instituti, quatror sectionibus contemplabimur. Sit itaq;

SECTIO PRIMA,

De Propositionibus Exclusivis.

III. *Propositio Exclusiva est, qua constat particula exclusiva.* s: Quam signum exclusionis obscuram facit. Ut, Solus Pater generat in divinis: Sola S. Sacra est norma controversiarum fidei: Sacramenta N. T. ti sunt tantum duo. Hæ propositiones sunt exclusivæ, quia constant particulis exclusivis vid: Solus, sola, tantum.

IV. Communiter quinque; particulae Exclusivæ numerantur scilicet tantum, aut unummodo, solum, solummodo, dum taxat: Sunt nihilominus & aliæ particulae exclusivæ, quales; unus, unus, unus, usque, donec & similes; Veluti cum dico: *Unicus homo nos redemit.* h. e. quidam homo nos redemit, & nemo alius nos redemit: *Donec eris felix multos numerabis amicos,* i. e. solo illo tempore quod felix es, non alio, multos habes amicos. *Unus est mediator inter Deum & homines.* i.e. Christus est mediator & alius a Christo non est mediator.

V. Propositio Exclusiva est vel *Impropriè talis*; Vel *Propriè illa est*, cum nota exclusiva propriè exclusivè non ponitur, sed est tantum descriptiva subjecti & dicitur Exclusiva societatis, V. g. *Deus solus operatur*. Hic vero *solus*, propriè *Exclusivè* non ponitur; Nam dicere non licet, nihil nisi Deum operari quod in aliis exclusivis omnino fas est: Sed *impropriè*, & pertinet ad descriptiōnem subjecti notatque; solitariam sine socio actionem h. s. Deus agit sine adjutorio. Ita sequens propositio, *Sola fides non justificat*, propriè exclusiva non est, quia nota exclusiva neque; excludit hic subjectum a participatione prædicati; neque; prædicatum a participatione subjecti, quod est officium exclusivæ: *impropriè tamen exclusiva & quidem subjecti dici solet;* Quia fides sola h. e. seorsim sumpta ac a charitate bonisque; operibus separata non declarat aliquem justum coram hominibus. Similiter in hoc dicto, *Sede a dextris meis donec posuero &c. & similibus* vero *donec impropriè exclusiva est continuationem non terminū denotans.* h. s. *Sede a dextris meis quamdiu inimicos tuos sternam, in posterum & in omnes perpetuitates.*

VI. *Hæc (propriè talis) est vel Exclusiva Subjecti; Vel Prædicati.*

VII. *Exclusiva subjecti est, in qua particula excludit a participatione ejusdem praedicati, alia subjecta.* v. g. *Solus homo est rationalis: est Excl: Subj: quia nota exclusiva solus excludit a participatione praedicati scil: esse rationale, omnia alia subjecta praeter hoc unicum quod est homo.* ut sensus sit: homo est rationalis, & nullum aliud ens est rationale. Item, *Sola S. & S. a est norma controversie fidei, est exclusiva subjecti hoc sensu: S. Sacra est norma, & quod non est S. Sacra illud non est norma controversiarum fidei.*

IXX. *Exclusiva Praedicati est quando nota exclusiva removet a participatione ejusdem subjecti, alia praedicata.* V. g. *Diabolus tantum male agit: Est excl: praedicati, quia nota exclusiva tantum, removet a Subjecto, Diabolo, omnia alia praedicata excepto hoc unico quod scil: male agat. h. m. Diabolus male agit, & non aliam, quam malam, actionem edit.* *Planeta sunt tantum Septem i., est planetae sunt septem, & planetae alio numero non continentur..*

IX. *Magnum inter exclusivam subjecti & praedicati est discrimin, ut ex apposito exemplo constabit: Deus solus est aeternus.* Si haec propositio dicatur esse *Exclusiva subjecti*, erit sensus optimus vid: Deus solus est aeternus, E. Angeli, homines & reliquæ creaturæ non sunt aeternæ: si v. explicetur ut *exclusiva praedicati*, emerget sensus pessimus nempe: Deus solus est aeternus E. Dei non est omnipotens, misericors, justus, omnipræsens, immortalis &c. Cavendum proinde ne ex utriusq; confusione terminorum oriatur quaternio, quod hic factum vides.

Qui dunt aeternus est non est omnipotens:

Deus dunt aeternus est aeternus. E.

Deus non est omnipotens.

X. Quomodo verò Excl: subjecti & prædicati discer-
ni debeant id ostendunt, seqq: Theoremat. 1. *Si ex-
clusiva ponitur ante subjectū axiomatis est exclu-
siva subjecti.* Ut *Solus Christus nos redemit.* 2. *Si ex-
clusiva ponitur ante prædicatum & post vinculum est
exclusiva prædicati.* Ut *Prædicamenta sunt tantū Decem.*
3. *Si nota excl: collocatur inter subjectum & vincu-
lum efficit propositionem ambiguam:* Et tum diligen-
ter notandum utra expositio cum re ipsâ congruat, illanc
quam suppeditat exclusiva subjecti, an verò quam gignit
excl: prædicati, eaq; retinenda, ut. *Evangelistæ tantum sunt
Quatuor*, axioma ambiguum est, sed expositio monstra-
bit utra sit? Si est *Excl: Subjecti* hoc pacto venit explican-
dum; *Evangelistæ tantum sunt IV. E. Elementa non
sunt IV. E. Monarchiæ non sunt IV. &c. Si v. est exclusi: præ-
dicati tum h. m. erit declarandum. *Evangelistæ tantum
sunt IV. E. Evangelistæ non sunt plures neq; pauciores:*
*Prior expositio non convenit cum ipsâ rē, posterior con-
venit, concludo itaq; datū axioma esse exclusi: prædicati.**

XI. *Officium Exclusivæ notæ est, excludere, aliud
subjectum à participatione prædicati, vel vice versa.
Quod extendit se nunc infinitè, in prædicatis incommu-
nicabilibus.. Ut *Solus Deus est adorandus, i. e.* Nullum
omnino Ens extra Deum est adorandum: nunc finitè,
ut *Catullus tantum est Poëta.* Non nego Catullum homi-
nem esse vel obscenum. Sed in genere artium lib: ita
ei adjungo Poëticam ut alias artes excludam. h. s: Ca-
tullus est tantum Poëta. E. (manendo in eodem genere
artt: lib:) non est Logicus, Physicus, Mathematicus.*

XII. A quibusdam hic observatur regula talis:
Exclu-

Exclusiva non excludit concomitantia, & quæcandem numero cum subiecto essentiam habent, Quæ tamen perpetua non est: Si enim juxta illam exponas hanc propositionem: Solus Pater generat in divinitate. b. m. Nota exclusiva Solus non excludit omnipotens; sequitur filium Dei etiam generare, quia Filius eandem cum Patre numero habet essentiam, quod est cum Socinianis. Vel hanc, Sola fides justificat. b. m. particula exclusi: non excludit concomitantia, quare sequitur B. O. fidem concomitantia justificare; quamquam B. O. quæ in non renatis sunt nec è fide proveniunt, non justificant. quod est cum Papicolis.

XIII. Rectius proinde alijs sequentem hic urgent canonem: *Exclusiva excludit solum opposita, & quæ non habent eandem rationem quantum ad affinitatem & cognitionem cum prædicato.* Undè in prioribus exemplis recte adhuc Solus Pater dicitur generare, excludo Filio non obstante essentiæ identitate; Quia Pater & Filius non respiciunt æqualiter prædicatum rō generare: Nam patrem esse & generare sunt consentanea; Filium esse & generare sunt dissentanea: Recte quoquæ excluduntur B. O. etiam fidem concomitantia ab actu justificationis; Siquidem illa sunt opposita fidei in articulo justificationis.

XIV. Exponuntur Propositiones exclusivæ commodissimè eo modo quem judicium naturale suâ sponte dictitat, h.e., *Exclusiva resolvitur in duas propositiones simplices alteram affirmatam alteram negatam.* V. c. Solus Homo est rationalis exponitur per has: Homo est rationalis, & aliud ab homine non est rationale. Tan-

um homo non stetit in creatá sua integritate: i. e. Homo non
stetit, alia a. animalia perstiterunt. Non Soli Angeli sunt
adorandi; id est, Angeli non sunt adorandi, aliud ab An-
gelis est adorandum.

XV. Huc spectat quæstio multum agitata: *An Exclusiva negato signo, sit semper virtute affirmans?* Ad quam tenendum, quod rō NON, in propositione ex-
clusivā negante vel negat, ut loquuntur, solitatem tantum,
idq; viā naturali; Ut, *Non solus Thraso dat dona*. Hic fate-
tur Phædria Thrasonem dare dona, sed negat solitatem
seu quodd solus det: Vel negat insuper connexionem termi-
norum, idq; viā obliqua & artificiosa; ut *Non sola B. O. sal-
vant*: *Non Soli Sancti sunt adorandi*: *Non duntaxat Pontifex*
est in determinando infallibilis. In his exemplis rō NON,
negat primo solitatem & insuper connexionem subjecti &
prædicati. h. m. B. O. non salvant, nedum sola salvant:
Sancti non sunt adorandi, nedum soli: Pontifex in de-
finiendo non est infallibilis, multo minus solus est in de-
terminando infallibilis. Si illud, propositio Excl: est
per expositionem affirmans; Si hoc, est prorsus negans
& nihil affirmans; ut in exemplis allatis est videre.

XVI. Ut verò constet quando in exemplis similibus
negatio negat solitatem tantum, & quando integrum
propositionem hanc authores habent Regulam: *EX-
clusiva negato signo, negat solitatem tantum si prædi-
catum stare potest cum subjecto: Si verò non potest*
(puta consentire cum subjecto prædicatum,) *negat*
insuper connexionem totius enunciati.

SECTIO SECUNDA.

De Propositionibus Exceptivis.

XVII. Enunciatio exceptiva est, quæ constat parti-
culâ exceptivâ, scilicet Quam exceptionis vocula reddit ob-
scuram. Ut: omnis homo prater Christum, est peccator: O, anis
malia, exceptis aquatilibus, fuerunt in arcâ Noe: O. corpus, nisi
simplex, est mistum, sunt propositiones exceptivæ siquia-
dem constant notis exceptis: videlicet, prater, excipe, nisi.

XIX. Notæ exceptivæ sunt, prater, praterquam, ni, nisi,
excipe & his æquipollentes, quæ vim separandi aliquam
partem vel speciem habent à subjecto, cui non convenit
prædicatum. Et quia non illicò propositio exceptiva est,
quæ habet signum exceptivum; ideo enunciationis ex-
ceptivæ sequentia ponimus requisita.

XIX. 1. Subjectum exceptivæ debet esse latius rē ex-
ceptâ. In fumum itaq; abeunt hæ exceptivæ: Homo, prater
animal, est risibilis. Homo prater hominem currit: In priori
res excepta est latior; in posteriori æquè late patet.

XX. 2. Exceptum debet contineri sub subjecto propo-
sitionis exceptivæ. Ita rectè dico: O. corpus, prater simplex
est corruptibile, quia simplex corpori subordinatur: male,
O. Corpus prater Spiritum, est corruptibile; quia Spiritus sub
corpore non continetur. Item, Ex electis nullus perit nisi
filius perditionis; Quia filius perditionis non est in nume-
ro electorum.

XXI. 3. Exceptio sit sufficiens; ut additâ subjecto faciat
axioma κατὰ πατέρος. Neque enim sufficienter excipit
qui dicit, Nomina in X. prater codex, sunt feminina. Quia sunt
& alia quæ ab hac regulâ excipi debent. Item; Mors ma-
net super omnes nisi peccatum agnoverint. Exceptio insuffici-
ens est, ad salutem enim non sufficit nuda peccatorum
notitia, sed requiritur ultra fides salvifica cum πληρό-
gia conjuncta.

XXII. *Officium exceptivæ est tribuere prædicatum subiecto, sed tamen de aliquâ subiecti parte idem negare.* v.g. *O. Ens, excepto peccato, est à Deo.* Nota exceptiva tribuit prædicatum (esse à Deo) subiecto (Enti j ita tamen ut removeat idē prædicatū de aliqua subiecti parte (peccato)) b.s. Peccatum non est à Deo; alia Entia omnia sunt à Deo.

XXIII. *Expositio exceptivarum quia intricata est* ideo ex eruditis: *Dannhavv. Epit: Dial: part: 1. c: 5: p. 79.* IV. Sequentibus theorematibus eam manifestabimus.

z. *Exceptiva universalis affirmans exponitur, per unam negativam indefinitam, in qua prædicatum negatur de parte excepta:* Et alteram affirmativam indefinitam, quæ non differt ab exceptiva nisi loco signi ponitur nota arietatis. Ut; *O. animal, præter hominem, est expers artis medica.* i.e. homo non est expers artis medicæ; alia verò animalia hujus artis incapacia sunt.

XXIV. 2. Universalis negata affirmati signi exceptivi, exponitur solā mutatione notæ exceptivæ nisi in relativam negationem. *Quod Non:* Ut. *Nemo est bonus nisi unus Deus,* exponitur b.m. Nullum Ens quod non est Deus, est bonum; independenter puta. Item, *Nullum animal præter hominem est rationale.* i.e. Nullum animal, quod non est homo, est rationale.

XXV. 3. Universalis affirmata, negati signi exceptivi, exponitur per unam universalem ajentem, mutationem exceptionis notæ in conjunctionem copulativam. Etiam ut. *O. animal ne homine quidem excepto est mortale.* b.e. *O. animal, etiam homo est mortalis.*

XXVI. 4. Universalis negata, negati signi exceptivi expo-

*exponitur per unam universalem negantem, mutat. exceptionis notā in conjunctionem copulativam NEC.
v. g. Nullum animal ne homo quidem est flos. h. e. Nullum animal nec homo est flos.*

SECTIO TERTIA

De Propositionibus Limitativis;

XXVII. *Propositio limitativa est, quæ habet particulam limitantem: s; Quam vocula limitativa reddit obscuram. Veluti; Christus secundum carnem est passus: Homo quā animam est immortalis: Sunt propositio limitativa, si quidem constant particulā limitante scilicet secundum, quā.*

XXIX. *Particula limitantes sunt, quā, quatenus, quā tale, ut sic, in quantum, quoad, & quæ sunt similia limitatio num genera perplurima. De quibus Scheibl: tr. de prop. c. 7. n. 60. & seqq.*

XXIX. *Etiam hic Impropiè tantum limitativa, à verè Propriè talibus accuratae sunt discernendæ. Ita haec propositio (Christus secundum humanam naturam est filius Dei naturalis) propriè limitativa non est: quia omnis limitatio verè talis est vel οἰτιολογίη vel ὁρίσιμη; atqui propositio allata non est οἰτιολογίη, quia sequeretur omnem hominem esse Filium Dei naturalem: neq; ὁρίσιμη, quia sequeretur ipsam humanitatem esse Filium Dei naturalem: Quod similiter fallum. Relinquitur itaq; datam propositionem propriè limitativam non esse.*

XXX. *Insuper distingendum venit inter limitationē Materialē & Formālē: Illa est, quando limitatio est pars subjecti. ut; Quicunq; secundum humanam naturam sedet ad dextram Dei patris, is est ei equalis. & secundum est*

limitatio materialis ad subjectum pertinens, quod ex conversione ejusdem patet quæ taliter debet institui; E. quidam æqualis Patri, sedet ad dextram ejus secundum humanam naturam. *Hæc est, cum limitatio est pars prædicati.* s: ad prædicatum pertinet. ut; *Homœo quatenus nasum habet est simus.* & quatenus limitatio formalis est ad prædicatum pertinens, quod ex conversione itidem patet, quæ h. modo peragitur. E. quoddam quatenus nasum habet simum, est homo. Ex hac conversione, quæ totum prædicatum ponit loco subjecti, ad oculum liquet limitationem esse formalem.

XXXI. Limitatio formalis est vel *Reduplicativa;* vel *Specificativa.*

XXXII. *Reduplicativa est, quando particulares stringens ostendit per quam causam prædicatum subiecto insit.* Ut ignis quatenus calidus urit, nota limitativa quatenus ostendit causam per quam ustio dicitur de subiecto igne scil: per calorem ignis est calidus. Item, *Dabolus quâ mendax non est à Deo.* *Corpus naturale, quatenus tale, est subjectum Physice.*

XXXIII. *Specificativa est, in quâ saltem detersinatur subiectum illud cui prædicatum attribuitur.* s: Quæ significat certam partem, speciem vel rationem secundum quam prædicatum subiecto alioquin amplè patentí convenit. v. g. *Æthiops quâ dentes est albus;* Nota quâ ostendit secundum quam corporis partem *Æthiops* (qui multas habet partes) dicatur albus scil: respectu dentium. *Christo quatenus filius hominis data est potestas et æterna regnus.* & quatenus est *Specificativum monstrans naturam cuius respectu Christo dicitur data potestas judicandi vid: quatenus homo est.*

XXXIV.

XXXIV. *Keckermannus l; 2: Syst: Log. c, 4. Limitationem aliam facit Simplicem, cum idem subiectum iteratur. Ut; Homo quatenus homo est rationalis: Aliam Compositam, cum nota limitativa Subiectum per aliquod revera diversum à subiecto, limitat. Ut, homo quā corpus est in loco. Illa, dicitur unius nominis, Specificativa, uniformis & nār' ἀναδιπλωτή; Hæc, diversi nominis item biformis, Scholastici triplicem proponunt. 1. Reduplicativam, cum ipsum subiectum repetitur. 2. διπλολογική, cum non ipsum subiectum repetitur, sed aliud interponitur, propter quod prædicatum subiecto inest. 3. συνεδρολογική, cum res limitatur per partem sui.*

XXXV. *Officium limitativarum est, ostendere sub quā ratione, secundum quam causam vel juxta quam partem subiecti, prædicatum insit. Undē manifestum est particulas διαχριτικas à Theologis usurpatas non separare cum Nestorio, sed distingvere contra Eutychen. V.g. Christus secundūm humanam naturam est passus. Particula secundūm non separat naturas (divinam & humanam) in Christo ab actu passionis; Nam actiones & passiones sunt suppositorum, & si sola humanitas esset passa se queretur Christum non esse passum; quia sola humanitas non est Christus: Sed distingvit solum naturas in Christo & indicat secundum quam naturam passio toti personæ Christi tribuatur.*

XXXVI. *Expositio limitativarum talis est: Reduplicativa exponitur per Causalem Quia. Ut; homo quatenus animal sentit. h. e. Homo quia animal est sentit, Specificativa per relativa qui, quæ, quod. Ut, Christo quatenus filius hominis data est potestas judicium faciendi. Exponitur h. m. Christo qui est filius hominis, data &c.*

SECTIO QUARTA

De Propositionibus Comparativis.

XXXVII. *Propositio comparativa est, in quâ prædicatum comparatè seu cum collatione ad aliud dicitur de Subjecto.* Ut, *Nulla virtus est major charitate, Aristoteles est doctior Ramo.* Hæ propositiones sunt comparativæ, quia prædicatum, in priori, confertur cum subjecto per modum excedentis; in posteriori, per modum excessi.

XXXIX. *Comparatio est vel Propria, vel Abusiva.*

XXXIX. *Propria est cum tertium comparationis convenit utriq; termino scil: excedenti & excessi.* Ut, *Aqua est frigidior aëre.* Frigiditas aquæ & aëri convenit, dies mortis est melior die nativitatis.

XL. *Abusiva est vel Impropria s: minùs abusiva,* cum tertium comparationis alterutri solum comparationis membro inest, ut, *Religio Lutherana est melior Calviniana.* Bonitas alteri solum comparationis membro inest, puta religioni Lutheranæ; alteri vero non vid. Calvinianæ: Vel *Impropriissimas: magis abusiva,* quando tertium comparationis neutri inest. Ut, *fornicatio est melior adulterio; Ebrietas est melior scortatione.* In his bonitas nec rei excedenti nec excessi competit.

XLI. *Exponitur comparativa Propria, per tres exponentes, quarum prima, affirmat positivum de re excedente; Secunda, de rē excessā; Tertia, affirmat excessum de re excedente.* Ut; *Aqua fontana est levior*

mari-

marina: i. e. aqua fontana est levis; Aqua marina est levis; Et levitas aquæ fontanæ superat levitatem aquæ marinæ. *Impropria*, per duas propositiones, Affirmantem & negantem: Ut; melius est nubere quam ura: Exponentes sunt, Nubere est bonum, ura non est bonum. Vel (*per oppositum comparativi*) ura est malum. *Impropriissima* per oppositum cum adverbio minus. Ut; Furtum est melius obtrectatione, i. est. furtum est minus malum obtrectatione. Calvinismus est melior Papismo. i. e. Calvinismus est minus malus quam Papismus. Nulla Hæresis magis est Scriptura Sacrae affinis quam Cinglianismus. h. est, nulla hæresis minus recedit &c. Posito v. non concessio, hæreses S. ræ conformes esse, tūm nulla affinitate cum Scripturâ Sacra, Cinglianam esset superatura.

Hic rivulos claudimus Deoq; Soli Gloriam
tribuimus,

Corollaria.

I.

OMNIS PROPOSITIO EXPONIBILIS PRIUS EXPONENDA EST, INQ, NATIVO SUO SENSU CONSTITUENDA, ANTEQUAM DE CÅ JUDICIUM FERAS LOGICUM.

2. Usq, donec, usquedum Exclusivum, in propositione affirmante exponitur per rō post non amplius; In negante per rō post, vel post amplius. Continuativū, in propositione affirmata per semper, in negata Per nunquam, exempla cuivis sunt obvia.

3. Multa videntur absolute dicta, quæ intelligenda sunt comparative.

Solidā

Solidam ac piâ eruditione, verâ virtute ac quovis humanitatis genere cultissimo Viro Juveni,

DN. G A B R I E L I G. ARCTO-
POLITANO, Philosophiae Candidato meritissimo,
amico meo lavavissimo, de Exponilibus pronunciatis
pro Magisterij gradu perdoctè disputanti, hæc qua-
lia cunq; gratulabundus scribebam

Gratulor *Arctopolis* magnam tibi prosperitatem,,
Quâ flores miseratione Jovæ.

Plures quippe tibi proponunt dogmata Christo
Fidi servitiō, sacratiora..

Præbetur nobis quēis vera fidesq; salusq;
Si orâclis Domini vacemus almis'.

Quām tua proficiat studijs addicta *Juventus*,
Et gestet decus eruditionis' ;

Sæpē tuis spectas oculis ac auribus hauris'
In templo atq; domi forisq; lœta..

En **G A B R I E L** noster, Logicæ *Exponibile membrum*,
Promens scandit altiora docte.

Multum lœtificans docti tum viscera Patris',
Tum Matris, Patriamq; dulciorem,,

Gloria summe tibi celsi sit Rector Olympi,
Nostro qui senio, faves juventæ.

V O T U M.

Prosper accedas *GABRIEL* cathedralm,,

Prosp̄er expromas animo probata,,

Prosper assumas teneasq; honorem,,

Auspice J E S U.

ANDREAS KECKONIUS.

Arctopol: Sch: Rect.